

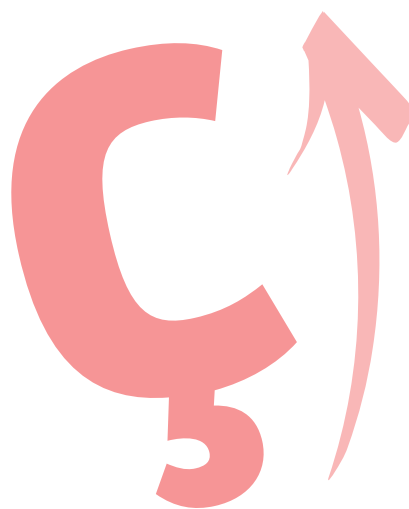
Per una normalització lingüística real a escoles i instituts

Els darrers mesos han aparegut diverses notícies sobre el fracàs actual de l'anomenada immersió lingüística en català, especialment a la secundària. Veus com les de la lingüista Carme Junyent, o testimonis de professors de secundària que denuncien que el català no és la llengua vehicular efectiva de molts instituts de Catalunya, constaten la mala salut del català als centres escolars.

Després de més de 35 anys, tot i la contribució durant algunes dècades a la cohesió social, la Llei de Normalització Lingüística i la immersió al Principat han topar amb una realitat adversa. El monopoli comunicatiu i de consum han determinat la balança a favor de l'ús habitual de l'espanyol, en detriment de la normalització del català i de la cohesió social. La responsabilitat no és, per tant, principalment de la comunitat educativa, però s'evidencia una claudicació en la responsabilitat professional de molts membres d'aquesta comunitat a l'hora de defensar el català.

Durant anys s'ha fet una lectura esbiaixada i autocomplaent dels resultats de la normalització lingüística a l'escola, en desacord amb la realitat social i promoguda des dels equilibris i interessos polítics. Fins ara aquest cofoisme i autocomplaença han abundat en les notícies i opinions que elogiaven la immersió i les polítiques de normalització lingüística. Però els minsos resultats reals demostren tot el contrari.

Entre d'altres raons perquè les legislacions i normatives autonòmiques que haurien de protegir el català poques vegades s'apliquen amb coherència. I perquè no hi ha prou voluntat de corregir aquesta tendència que fa recular la llengua al carrer, a la feina i a l'escola.

La immersió en català hauria de ser un model d'èxit i la garantia que els alumnes finalitzessin l'educació obligatòria amb el domini de la llengua pròpia de Catalunya (i de l'aranès a la Vall d'Aran). Però molts lingüistes i professors de català ja adverteixen que el model lingüístic a l'ensenyament no es porta a terme com caldria, sovint en funció de cada centre o de cada professor, un fet relacionat amb el paper evasiu de les inspeccions i amb el Decret de direccions de la LEC.

Les conclusions de la jornada "La llengua catalana a l'ensenyament secundari", organitzat pel Grup d'Estudis de Llengües Amenaçades (GELA) de la Universitat de Barcelona (UB), van posar de manifest aquesta realitat. Molts testimonis afirmen que el català a la secundària té una presència irrisòria, figurativa, una llengua de pissarra i de camí d'esdevenir una nova assignatura de llatí. Gran part de les classes a secundària es fan en espanyol, i la presència del català a les classes de la Formació Professional és encara més insignificant. Unes xifres que apunten que als instituts hi ha un alt percentatge d'alumnes que finalitzen els estudis sense saber parlar català. Unes dades molt preocupants.

La República! comença a les aules!

educacio.intersindical-csc.cat

Contra el “model trilingüe” del PSC a l'escola

Les recents propostes sobre la llengua a l'escola per part del PSC, recollides en una ponència, reblen el clau en l'amenaça sobre la normalització i supervivència del català (i de l'aranès). Justament en unes setmanes en què s'ha posat de manifest la reculada de l'ús del català a la secundària i estudis postobligatoris, i en general en l'ús social de la llengua, la sucursal del PSOE es treu de la màniga "un model plurilingüe a l'escola amb la flexibilitat que la realitat sociolingüística present al nostre país exigeix." Una manera rebuscada de dir que volen acabar amb la immersió i que la llengua espanyola ha de ser vehicular a l'escola catalana, obviant malèvolament que a casa nostra es parlen més de 300 llengües. Una proposta molt pròxima a la del decret del Govern Balear de José Ramón Bauzá, coneguda com el model trilingüe (TIL), i que abraça els postulats i els objectius de Ciutadans.

La immersió lingüística no és una panacea. I si bé ha contribuït a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats durant les darreres dècades, la manca de voluntat política de les administracions i les restriccions imposades pel sistema jurídicopolític de l'Estat han portat la vitalitat del català a un carreró sense sortida.

La responsabilitat també correspon, és clar, a l'administració autonòmica, que en el cas del Principat ha negligit durant anys, tot fent equilibris, l'aplicació d'una política de normalització ferma i coherent. Dit d'una altra manera i en paraules de la sociolingüista Carme Junyent: "Ningú no té el valor de dir que hem fracassat amb la immersió.

Davant la maniobra del PSC contra el català a l'escola, que traeix els principis pedagògics de Marta Mata ("La llengua és inseparable de l'escola"), des de la Intersindical-CSC reiterem que no permetrem cap pas enrere en la immersió en català. Els docents som professionals i no acceptem que es faci un ús partidista de la llengua amb objectius electorals. No acceptarem que el partit de Miquel Iceta o qualsevol altre incubi un conflicte inexistent a l'escola. El PSC, amb aquesta proposta, s'escuda en la fallàcia que l'independentisme s'ha apropiat del català per justificar uns plantejaments miserables que atempten contra la immersió i la cohesió social.

Rebutgem frontalment la nova assignatura anunciada pel PSOE

Des de la sectorial d'Educació de la Intersindical-CSC hem vist amb molta preocupació l'anunci del candidat del PSOE, l'actual president en funcions Pedro Sánchez, sobre una nova assignatura obligatòria de valors «cívics, constitucionals i ètics» que s'implantarà si accedeix al govern espanyol.

Volem mostrar un desacord total a la manipulació de l'educació amb finalitats polítiques. Què ens estan anunciant? Que volen adoctrinar l'alumnat amb una assignatura patriòtica? El nostre jovent surt del sistema educatiu amb un criteri propi i no necessita tornar dècades enrere per rebre una nova «Formación del Espíritu Nacional», i rebutgem frontalment noves estratègies que l'únic que busquen és seguir la línia que ja va marcar el ministre Wert quan proclamava obertament que volia «espanyolitzar» els alumnes catalans.